

РЕШЕНИЕ НА ПЪРВОИНСТАНЦИОННИЯ СЪД (първи разширен състав)

6 юни 1995 година*

„Държавна помощ – Преодоляване на сериозна икономическа криза в държава-членка – Разрешение на общ режим – При условие за нотифициране на отделни случаи – Преглед на общността контекст по отношение на отделни случаи – Икономическа оценка”

По съединени дела T-447/93, T-448/93 и T-449/93

Associazione Italiana Tecnico Economica del Cemento, сдружение, учредено съгласно италианското право, със седалище в Рим, за което се явяват адв. Wilma Viscardini Dona от адвокатска колегия, Падуа и адв. Éric Morgan de Rivery от адвокатска колегия, Париж със съдебен адрес в Люксембург, в кантората на адв. Alex Schmitt, 62, avenue Guillaume,

British Cement Association, сдружение, учредено по английското право, със седалище в Wexham Springs (Обединеното кралство), Blue Circle Industries plc, дружество, учредено съгласно английското право, със седалище в Лондон, **Castle Cement Ltd**, дружество, учредено съгласно английското право, със седалище в Peterborough (Обединеното кралство), и **The Rugby Group plc**, дружество, учредено съгласно английското право, със седалище Rugby (Обединеното кралство), за които се явяват г-н Nicholas Forwood, QC, и г-н Mark Clough, barrister от адвокатската колегия на Англия и Уелс, подпомагани от г-н Robert Tudway и г-жа Dorcas Rogers, със съдебен адрес в кантората на адв. Arendt и Medernach, 8-10 Rue Mathias Hardt,

Titan Cement Compay SA, дружество, учредено съгласно гръцкото право, със седалище в Атина, за което се явяват г-н Alastair Sutton и г-н Daniel Bethlehem, barristers от адвокатската колегия на Англия и Уелс, адв. Aristotelis Kaplanidis, avocat от адвокатската колегия на Солун, и адв. Victor Melas, avocat от адвокатската колегия на Атина, със съдебен адрес в Люксембург, в кантората на адв. Marc Loesch, 8, rue Zithe,

ищци,

срещу

Комисията на Европейските общности, за която се явяват г-н Xénophon A. Yataganas, г-н Michel Nolin, г-н Eric White и г-н Daniel Calleja y Crespo, членове на правната служба, в качеството на представители, със съдебен адрес в Люксембург в кантората на г-н Georgios Kremlis, член на правната служба, Centre Wagner, Kirchberg,

ответник,

подпомаган от

---

* Езици на производството: английски и френски.

Гръцката република, за която се явява г-н Panagiotis Kamarineas, правен съветник в държавната правна служба, Panagiotis Milonopoulos, правен сътрудник на отдела за Европейските общности на Министерството на външните работи и г-жа Christina Sitara, правен представител в държавната правна служба, в качеството на представители, със съдебен адрес в Люксембург, в гръцкото посолство, 117, Val Sainte-Croix,

Heracles General Cement Company anonymos eteria, дружество, създадено по гръцкото право, със седалище в Likovrisi (Гърция), за което се явяват адв. Kostas Th. Loukoroulos и адв. Sotiris Felios от адвокатската колегия на Атина, със съдебен адрес в Люксембург, в кантора на адв. Jos Stoffel, 21, boulevard de Verdun,

встъпили страни,

иск за отмяна на Решение от 1 август 1991 г., съдържащо се в Съобщение 92/С 1/03 на Комисията съгласно член 93, параграф 2 от Договора за ЕИО до държавите-членки и заинтересованите страни по отношение отпускането на помощ на Heracles General Cement Company, Гърция, публикувано в *Официален вестник на Европейските общности* от 4 януари 1992 г. (ОВ С 1, стр. 4),

ПЪРВОИНСТАНЦИОННИЯТ СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ (първи разширен състав),

в състав: г-н J. L. Cruz Vilaça, председател, г-н B. Vesterdorf, г-н A. Saggio, г-н H. Kirschner и г-н A. Kalogeropoulos, съдии,

секретар: г-н H. Jung,

като взе предвид писмената фаза на производството и заседанието от 17 януари 1995 г.,

постанови настоящото

Решение

Обстоятелства, предхождащи спора

1. През 1983 г. гръцките органи са предприели различни структурни мерки, предназначени да се преодолеят сериозни икономически затруднения в страната. Сред тези мерки е и приемането на 5 август 1983 г. на Закон 1386/83 относно организиране финансовото оздравяване на предприятията (наричан по-долу „Закон 1386/83“). Съгласно този закон е създадена организация с наименование „Organismos oikonomikis Anasygkrotiseos Epicheiriseon“ (Организация за реструктуриране на предприятията, наричана по-долу „BRO“). Съгласно член 2 от този закон BRO има за цел да „способства за икономическото и социално развитие на страната чрез финансово оздравяване на предприятията, прилагането на чуждия опит, развитието на националния опит, а също така чрез създаването и развитието на национални или смесени

предприятия”. За да осъществи своите цели, BRO може да ръководи предприятия, да взема участия в предприятия и да отпуска заеми. Член 10 от упоменатия закон разрешава капитализацията на дълговете на предприятия чрез емитиране на нови акции.

2. Гръцкото правителство с Министерско постановление от 7 август 1986 г. е приложило разпоредбите на Закона 1386/83 спрямо дружеството Heracles General Cement Company (наричано по-долу „Heracles”), натрупало значителен дефицит от 1983 г. На него е наложен публичен контрол, а дълговете му към гръцките институции са преобразувани в капитал, като кредитът се равнява на 27 755 милиона GDR (около 170 милиона ECU).

3. Heracles заема важно положение на гръцкия пазар на цимент, на който има четирима големи производители: Heracles, който е най-големият производител, с повече от 3500 души персонал, Titan Cement Company SA, един от ищите по настоящото дело (наричан по-долу „Titan”), и дружествата Halkis Cement Company (наричани по-долу „Halkis”) и Halyps Cement Company.

4. Комисията не е била информирана предварително от гръцките органи за приемането на Закон 1386/83, но научава за него по друг начин и на 29 октомври 1986 г. е започнала процедура срещу него съгласно член 93, параграф 2 от Договора (ОВ 1986, С 332, стр. 2).

5. Комисията също така не е била информирана предварително от гръцкото правителство, че Закон 1386/83 ще бъде приложен по отношение на Heracles през м. август 1986. Въпреки това Комисията е била информирана за отпускането на помощта вследствие на контакти с конкуренти на Heracles, осъществени по същото време. По тази причина тя е наредила на гръцкото правителство с телекс от 18 септември 1986 г. да даде разяснение по този въпрос в срок от седем дни по отношение на приложението на този закон (приложение V към отговора на Комисията на въпросите на Съда, внесени на 14 септември 1994 г.). В отговор на това искане гръцкото правителство е дало с писмо от 10 октомври 1986 г. подробна информация, като е подчертало, че реструктурирането на дълговете на Heracles в акции по негово мнение не представлява помощ по смисъл на членове 92 и 93 от Договора (приложение III към отговора на Комисията).

6. Процедурата започнала на 29 октомври 1986 г. срещу Закон 1386/83 е приключила на 7 октомври 1987 г. с резултат подобряването на „прилагането на закона” в съответствие с член 92, параграф 3, буква б) от Договора с мотива, че целта му е била на преодолее сериозни кризи в икономиката на държава-членка (Решение 88/167/ЕИО на Комисия от 7 октомври 1987 г. относно Закон 1386/83 чрез който гръцкото правителство отпуска помощ за гръцката промишленост (ОВ L 76, стр. 18, наричано по-долу „Решението от 1987 г.”).

7. Прилагането на закона въпреки това е било подчинено на няколко „условия”, взети от член 1 от Решението от 1987 г., между които фигурира задължението на гръцкото правителство да съобщава за случаите, при които се надхвърлят определени прагове.

8. В преамбюла на това решение Комисията е констатирала, че законът и операциите на BRO се вменват в рамките на условията за приложение на втората част на член 92, параграф 3, буква б) от Договора и най-вече по отношение на Протокол № 7 от Акта за присъединяване на гръцката република и корекциите в Договорите, отнасящи се до икономическото и промишлено развитие на Гърция (ОВ 1979 г., L 291, стр. 1, наричан по-долу „Протокол № 7”). В този протокол е предвидено, че „в случай на приложение на членове 92 и 93 от Договора за ЕИО трябва да се имат предвид целите за икономическо развитие и повишаване на жизненото равнище на населението”. След като оправдава задължението за информиране чрез препратка към Решение на Съда от 17 септември 1980 г. по дело Philip Morris/Комисия (730/79, Recueil, стр. 2671), Комисията решава, че законът изпълнява условията на член 92, параграф 3, буква б) от Договора и повтаря, че тя трябва да има възможност да осъществява контрол над приложението на закона (точка V от Решението от 1987 г.).

9. Гръцкото правителство е било информирано за това решение с писмо на Комисията от 17 ноември 1987 г. Вследствие от това писмо със свое писмо от 3 декември 1987 г. то е предоставило допълнително подробна информация относно Heracles, като е повторило мнението си, че намесата му не може да се приеме за държавна помощ (приложение IV към упоменатия отговор на Комисията).

10. На 8 декември 1987 г. Titan внася жалба в Комисията срещу помощта, отпусната на Heracles.

11. Комисията с писмо от 15 февруари 1988 г., изпратено до гръцкото правителство започва втора процедура по член 93, параграф 2 от Договора относно помощта, отпусната на Heracles. Като взема предвид увеличението на износа на гръцки цимент в частност и от страна на Heracles към другите държави-членки тя констатира, че въпросната помощ може да накърни конкуренцията и да засегне търговията между държавите-членки по смисъла на член 92, параграф 1 от Договора, тъй като Heracles е трупал загуби от 1983 г. без да прекратява участието си в търговията в Общността. Тя напомня след това, че единствената дерогация, приложима спрямо въпросната помощ, би била тази, предвидена от член 92, параграф 3, буква б) от Договора, но тя отбелязва, че приложението му е подчинено на известни условия, които изглежда не съществуват в случая с Heracles.

12. На 9 март 1988 г. Titan изпраща на Комисията допълнителни разяснения по отношение на помощта, отпусната на Heracles.

13. По време на административната процедура Комисията чрез Известие 88/C 124/04, публикувано в *Официален вестник на Европейските общности* на 11 май 1988 г. (ОВ С 124, точка 4), покани заинтересованите страни, различни от държавите-членки, да представят своите становища относно помощта, отпусната на Heracles в срок от един месец. Тя отбелязва, че „като се базира на информацията, с която разполага, Комисията е на мнение, че помощта накърнява или рискува да накърни конкуренцията и засяга търговията между държавите-членки в смисъла, предвиден в член 92, параграф 1 от Договора за

ЕИО и че тя не отговаря на необходимите условия, за да стане обект на дерогация, тъй както е предвидено в параграфи 2 и 3 от този член” (шести параграф от известието).

14. Като следствие от това известие няколко конкуренти на Heracles, сред които ищците по дела T-447/93 и T-449/93, както и British Cement Association (наричани по-долу „BCA”), като действат от името на „United Kingdom Cement manufacturers”, който е един от ищците по дело T-448/93, уведомяват Комисията, че пазарът на цимент в Общността е сериозно разстроен от намесата на гръцките власти, които са засилили в много голяма степен конкурентната позиция на Heracles. Впоследствие се извършват няколко заседания и се обменят няколко писма между Комисията и ищците от една страна и Комисията и гръцкото правителство, от друга страна.

15. Административната процедура приключва с приемането на решение, одобряващо помощта, съдържащо се в писмо, изпратено на гръцкото правителство на 1 август 1991 г. и публикувано на 4 януари 1992 г. като „съобщение на Комисията в съответствие с член 93, параграф 2 от Договора за ЕИО до другите държави-членки и до заинтересованите страни по отношение на помощта, отпусната на Heracles General Cement Company, Greece” (92/C 1/03, ОВ 1992 г., С 1, точка 4).

16. Именно въпросното решение е обект на сегашното производство. В решението си Комисията първо се позовава на Решението от 1987 г., в което тя е установила задължението „всички отделни важни случаи да бъдат нотифицирани, така че да могат да бъдат преценявани по отношение на тяхното влияние върху конкуренцията и търговията в Общността”. Също така Комисията изказва съжаление, че гръцкото правителство не е информирало „за този важен случай на приложението на Закон 1386/83”. На последно място тя прави преглед на информацията, дадени междуременно от гръцкото правителство, по отношение на условията, предвидени в Решението от 1987 г. Тя стига до заключение, че „помощта, отпусната на Heracles през 1986 г. чрез трансформирането на част от дълговете му в капитал, може да бъде смятана за съвместима с Решение на Комисията от 7 октомври 1987 г. относно Закон 1386/83, посочено в параграф 2 от настоящото писмо”.

17. Паралелно с процедурата относно Heracles, Комисията започва на 3 април 1989 г. друга процедура в съответствие с член 93, параграф 2 от Договора срещу помощ, предоставена в съответствие със Закон 1386/83, на Halkis, третият гръцки производител на цимент. Тази процедура приключва с Решение 91/144/ЕИО на Комисията от 2 май 1990 г. относно помощ отпусната от страна на гръцкото правителство на производител на цимент (Halkis Cement Company) (ОВ L 73, стр. 27, наричано по-долу „решение Halkis”), което констатира, че помощта, отпусната на Halkis, нарушава правилата, установени в член 93, параграф 3 от Договора, и е несъвместима с общия пазар поради факта, че не изпълнява условията за прилагане на дерогации, предвидени в член 92, параграфи 2 и 3 от Договора. Тя констатира също, че условията за приложението на дерогациите, предвидени в член 92, параграф 3, букви б) и буква в), не са изпълнени, тъй като износът на Halkis към Италия се е увеличил. Тя прави заключение, че помощта противоречи на „общия интерес”.

Процедура

18. С искова молба, постъпила в секретариата на Съда на 27 март 1992, Associazione Italiana Tecnico Economica del Cemento (наричана по-долу „АИТЕС”), сдружение, което обединява италиански производители на цимент, се иска отмяна на Решение на Комисията от 1 август 1991 г., публикувано на 4 януари 1992 г.

19. По същия начин чрез искове, постъпили в секретариата на Съда на 30 март 1992 г., Titan и ВСА, също както и три дружества от неговите членове, Blue Circle Industries plc (наричани по-долу „Blue Circle”), Castle Cement Ltd (наричани по-долу „Castle”) и The Rugby Group plc (наричани по-долу „Rugby”), които са основните производители на цимент в Обединеното кралство, също са поискали анулиране на това решение.

20. Трите дела, постъпили в Съда на Европейските общности под номера С-97/92, С-105/92 и С-106/92, са съединени с определение на председателя на Съда от 15 октомври 1992 г. за целите на писмената и устната фаза на производството и за постановяването на решение.

21. С Определение на председателя на Съда на Европейските общности от 12 октомври 1992 г. и от 24 март 1993 г. Гръцката република, а впоследствие и Neclases са били допуснати като встъпили страни в подкрепа на ищеца в тези три дела, съобразно с исковете им, постъпили в секретариата на Съда съответно на 14 и 10 август 1992 г. Те са депозирали своите становища при встъпване, които са общи за трите съединени дела съответно на 7 декември 1992 и на 3 юли 1993 г.

22. На 27 септември 1993 г. Съдът на Европейските общности отнася производството до Първоинстанционния съд в съответствие с член 4 от Решение 93/350/Евратом, ЕОВС, ЕИО на Съвета от 8 юни 1993 г. за изменение на Решение 88/591/ЕОВС, ЕИО, Евратом за създаване на Първоинстанционен съд на Европейските общности (ОВ L 144, точка 21).

23. Писмената фаза на производството има нормален ход и приключва след представяне на общата дуплика на Комисията по трите съединени дела на 28 януари 1994 г. След становището на съдията докладчик Първоинстанционният съд (първи разширен състав) решава да насрочи заседание и изисква от страните, по съображения от организационно естество, да отговорят писмено преди това заседание на няколко въпроса.

24. По време на заседанието от 17 януари 1995 г. страните в своите пледоарии отговарят на въпросите на Първоинстанционния съд.

Искания на страните

25. Ищецът АИТЕС иска Първоинстанционният съд да:

– отхвърли иска като допустим и добре обоснован;

- приеме мерки за разследване;
- отмени Решение на Комисията от 1 август 1991 г. относно отпускането на помощ на Heracles, публикувано на 4 януари 1992 г.;
- осъди Комисията да заплати съдебните разноски;
- осъди встъпилите страни да заплатят всички разноски, възникнали от тяхното встъпване.

Комисията твърди по дело T-447/93, че Първоинстанционният съд трябва да:

- да отхвърли иска като недопустим и необоснован;
- да осъди ищеца да плати съдебните разноски.

Ишците BSA, Blue Circle, Castle и Rugby искат Съда да:

- покани Комисията да представи досието по отношение на помощта за Heracles и в частност всички проекторешения, които може да са били изготвени от Комисията и/или приети от самата нея;
- отмени Решение на Комисията от 1 август 1991 г., което е под формата на писмо до гръцкото правителство и публикувано като съобщение на Комисията съгласно член 93, параграф 2 от Договора за ЕИО до другите държави-членки и заинтересовани страни относно отпускането на помощ за Heracles General Cement Company от Гърция;
- осъди Комисията да заплати съдебните разноски;
- осъди встъпилите страни да заплатят собствените си разноски и тези, понесени от ишците по отношение на тяхното встъпване.

Комисията по дело T-448/93 иска от Първоинстанционния съд да:

- отхвърли иска като недопустим или съответно необоснован;
- осъди ишците да заплатят съдебните разноски.

Ищецът Titan иска от Първоинстанционния съд да:

- да обяви за нищожно решение на Комисията, прието в рамките на процедура в съответствие с член 93, параграф 2 относно помощ, отпусната от Гръцката република на Heracles, упоменато в Съобщение 92/С 1/03;
- вземе всякакво друго решение, каквото Съдът приеме за необходимо;
- осъди Комисията и встъпилите страни да заплатят съдебните разноски, упоменати от ищеца.

Комисията по дело T-449/93 иска от Първоинстанционния съд да:

- отхвърли иска като недопустим;
- осъди ищеца да заплати съдебните разноски.

Гръцката република, като встъпва в подкрепа на исовете на Комисията, иска от Първоинстанционния съд по дела от T-447/93 до T-449/93 да:

- отхвърли исовете по трите дела като недопустими и съответно необосновани;
- да осъди ищите да заплатят съдебните разноски.

Heracles, като встъпва в подкрепа на исовете на Комисията, иска от Първоинстанционния съд по дела T-447/93, T-448/93 и T-449/93 да:

- отхвърли исовете като недопустими и необосновани;
- да осъди ищите да заплатят съдебните разноски.

Относно допустимостта

Допустимостта на иска по дело T-449/93 (Titan)

Аргументи на страните

26. Комисията няма възражения по отношение на допустимостта и оставя на Първоинстанционния съд да реши дали ищецът отговаря на условията, изложени в това отношение в Решение на Съда от 28 януари 1986 г. по дело Софаз и др./Комисия (169/84, Recueil, стр. 391), от една страна като участва активно в предварителния стадий на процедурата, и от друга дали неговото положение като конкурент е засегнато значително.

27. Гръцката република като встъпила страна се позовава на исканията на Комисията и изтъква, че ищецът не представя достатъчно доказателства, от които да личи, че е конкурентноспособен на пазара и че пряко и индивидуално е бил засегнат от помощта и вследствие от това е понесъл вреди. Тя смята, че искът следва да бъде отхвърлен.

28. Heracles отрича, че който и да е от ищите има законен интерес в това отношение; по негово мнение чрез своя иск те защитават един европейски картел от производители на цимент, създаден в нарушение на правилата за конкуренция на Общността. Той добавя към това си възражение и оспорване на данните, дадени от ищите, като защитава тезата, че конкурентоспособността им не е била нарушена от посочената помощ, както се вижда от подобряването на финансовото им състояние през 1986 г. въпреки наличието на споменатата помощ.

29. Ищецът твърди, че е втория производител на гръцкия пазар и че е в правото си да поиска съдебно производство за отмяна на решението, предоставящо помощ на Hercules, защото това решение, въпреки че се отнася до гръцкото правителство, директно и индивидуално го засяга по смисъла на член 173 от Договора в качеството му на основен конкурент на Hercules.

30. Що се отнася до критериите, изложени в решение по дело Sofaz и др./Комисия, посочено по-горе, ищецът твърди от една страна, че е играл основна роля в процедурата по проучването на Комисията, като между другото е депозирал жалба на 8 декември 1987 г. и е изложил своите възражения на по-късен етап (приложения 6 и 7 към исковата молба). Той от друга страна твърди, че оспорваната помощ е нарушила нейната конкурентоспособност и рентабилността му на пазара на цимент като е позволила на основния му конкурент по изкуствен начин да засили пазарните си позиции.

31. Като се позовава на становището на гръцката република, ищецът твърди, че самият той и Hercules, които са двата основни производители на цимент в Гърция, са в директна конкуренция по отношение на почти целия обем на продажбите си и то не само на гръцкия пазар, но и по отношение на износа.

32. На последно място ищецът добавя, че е директно засегнат от оспорваното решение, доколкото то позволява на Hercules да запази размера на помощта, след като би трябвало той да върне споменатата помощ.

Съображения на Съда

33. Съгласно член 173 от Договора, всяко физическо или юридическо лице може да оспорва решение, отнасящо се до трето лице, само в случай, че това решение го засяга пряко и индивидуално. Следователно правото на ищеца да предяви иск зависи от отговора на въпроса дали те са пряко и индивидуално засегнати от решението изпратено до гръцкото правителство.

34. От практиката на Съда на Европейските общности следва, че предвиденото в Договора по отношение на правото на заинтересованите лица да предявят иск не трябва да се тълкува рестриктивно. Всички лица, различни от преките адресати на едно решение, биха могли да се считат за индивидуално засегнати по смисъла на член 173 от Договора, ако това решение ги засяга по начин, по който, те могат да бъдат характеризирани по подобен на адресата начин (Решение от 15 юли 1963 г. по дело Plaumann/Комисия, 25/62, Recueil, стр. 197, 222 и 223).

35. В това отношение Съдът на Европейските общности е преценил, че когато даден регламент дава на предприятията ищци права да поискат от Комисията констатиране на нарушение на правилата на Общността, тези предприятия трябва да имат начин да защитят своите законни интереси (вж. Решение по дело Sofaz и др./Комисия, посочено по-горе, точка 23).

36. От тази гледна точка следва да се прецени ролята, която е играло съответното предприятие в предварителната процедура, след като Съдът на Европейските общности е приел вече, че въпросната мярка засяга

предприятието по смисъла на член 173 от Договора, а също така и факта, че това предприятие е било в основата на жалбата, въз основа на която е открита процедура за проучване и че то е било изслушано в течението на тази процедура, както и факта, че воденето на процедурата е подробно определено в наблюденията му (Решение от 20 март 1985 г. по дело *Timex Corporation/Съвет и Комисия*, 264/82, Recueil, стр. 849).

37. Същите съображения се отнасят и до предприятията, имали подобна роля в рамките на процедурата, предвидена в член 93 от Договора, но само при положение, че тяхната пазарна позиция е била накърнена от въпросните мерки за подпомагане, които са обект на оспорваното решение. Член 93, параграф 2 признава в общи линии на заинтересованите предприятия правото да излагат своите възражения пред Комисията, но без да дава допълнителни уточнения по този въпрос (вж. Решение по дело *Sofaz* и др./Комисия, посочено по-горе, точки 24 и 25).

38. Що се отнася до ролята на ищеца в рамките на процедурата, предвидена в член 93 от Договора, трябва да се отбележи, че ищецът е депозирал подробна жалба на 8 декември 1987 г. до Комисията срещу помощта, отпусната на *Hercules* (приложение 6 към исковата молба) и че е предоставил подробна информация в рамките на процедурата (вж. писмени становища от 9 март и 9 юни 1988, приложение 7 и 8 към исковата молба).

39. Що се отнася до въпроса дали пазарната позиция на ищеца е била накърнена от въпросната мярка, трябва да се отбележи, че ищецът е обърнал специално внимание върху факта, че неговата рентабилност е била накърнена от оспорваната помощ в смисъл, че последната е позволила на основния му конкурент да засили конкурентоспособността си на пазара. Рентабилността на неговите продажби на вътрешния пазар е намаляла вследствие на изкуствено занижената продажна цена, наложена от гръцкото правителство, която *Hercules* е могла да осъществява благодарение на помощите, които е получавала. След отмяната на вътрешния контрол на цените през 1989 г. гръцкото правителство е използвало мажоритарното си участие в *Hercules*, за да задържи изкуствено ниски цени. Ищецът е доказал чрез таблици, приложени в неговото възражение, че самият той и *Hercules*, двата най-големи производители на цимент на гръцкия пазар, са в пряка конкуренция по отношение на почти целия обем на продажбите си и то не само на гръцкия пазар, но и на пазара за износ, което се потвърждава от документ, издаден от *Hercules*, а именно приложение 3 към становището си при встъпване. Приложение 4 към това становище при встъпване позволява също така да се установи, че конкуренцията съществува („При някои обстоятелства, *Titan* би могъл да се изтегли от пазара в Обединеното кралство... (въпреки че) знае, че *Hercules* вероятно би го заместил в *Tilbury*”).

40. Без да е необходимо Съдът да се произнася при обсъждането на въпроса за допустимостта, да се докажат конкурентните отношения на ищеца и *Hercules*, достатъчно е само да констатира, че обратно на изводите на гръцкото правителство и на *Hercules*, ищецът е отбелязал, че в посочените специфични условия решението на Комисията може в пълна сила на накърни интересите му

що се отнася до пазарната му позиция (вж. Решение по дело Cofaz и др./Комисия, посочено по-горе, точка 28).

41. Що се отнася до въпроса дали ищецът е пряко засегнат, достатъчно е да се отбележи, че решението на Комисията, установяващо съвместимостта на договора с помощта, е оставило в действие всички последствия от въпросната помощ, въпреки че ищецът е поискал от Комисията да я отмени или измени. При тези условия трябва да се признае, че ищецът е пряко засегнат от оспорваното решение (вж. Решение по дело Cofaz и др./Комисия, посочено по-горе, точка 30).

42. От това следва, че оспорваната мярка пряко и индивидуално засяга ищеца по смисъла на член 173 от Договора.

По отношение на допустимостта на иска по дело T-447/93 (АИТЕС)

Аргументи на страните

43. Комисията, без да повдига официално възражение за недопустимост, приканва Съда да разгледа допустимостта в дадения случай. Тя се съмнява, че ищеца в качеството на професионално сдружение на производители на цимент е директно и индивидуално засегнат от оспорваното решение по смисъла на член 173 от Договора, дори в случаи, че в него членуват всички производители в дадената област от Италия.

44. Комисията се позовава на Решение по дело Cofaz и др./Комисия, посочено по-горе, в подкрепа на аргумента си, че второто условие, според което ищецът трябва да има накърнено конкурентно положение на пазара вследствие на оспорваното решение, не е изпълнено, тъй като ищецът в качеството си на сдружение, не може да има конкурентна позиция на пазара. Тази теза се потвърждава от Решения на Съда на Европейските общности от 2 февруари 1988 г. по дело Van der Кооу и др./Комисия (67/85, 68/85 и 70/85, Recueil, стр. 219), и от 24 март 1993 г. по дело CIRFS и др./Комисия (C-313/90, Recueil, стр. I-1125), които признават правото на действие на една професионална организация или сдружение само в много специфични условия, на които ищецът не отговаря.

45. Комисията оспорва и факта, че ищецът е за нея привилегирован посредник и подчертава, че ищецът не е доказал в какво собствените му интереси като сдружение са били накърнени от оспорваното решение.

46. Гръцката република, като встъпила страна по делото, водена от същите аргументи, също поддържа тезата, че искът е недопустим. Тя смята, че ищецът не привежда достатъчно доказателства, от които да става ясно, че конкурентното му положение на пазара е било накърнено директно и индивидуално от оспорваното решение и в резултат от това е понесъл загуби.

47. Встъпилата страна към делото Heracles добавя, че износът му към останалите страни от Общността е започнал през 1986 г., но не благодарение на въпросната мярка за помощ, а благодарение на факта, че традиционните пазари към които гръцките износители на цимент са се насочвали, като например

Египет, са престанали да бъдат цел за техния износ. През същата година и по същите причини Titan също е започнал да изнася цимент в останалите страни на Общността.

48. Ищецът смята, че неговият иск е допустим. Той се позовава на своите цели, които са да опазва техническите и икономическите интереси на производителите на цимент в Италия, а също така и на факта, че 30 от всичките 42 производители на цимент в Италия са негови членове.

49. Що се отнася до първото от условията, посочени в Решение по дело Sofaz и др./Комисия, той отбелязва, че по време на предварителната процедура е дал точни и подробни информации на Комисията и е бил за нея привилегирован посредник, както изрично е признала. В качеството си на организация, представляваща своите членове, неговата цел по устав е да пази техните интереси и да събира поверителна информация, когато се окаже необходимо да защитава общите интереси на своите членове.

50. Ищецът също така твърди, че второто условие, изказано от Съда на Европейските общности в Решение по дело Sofaz и др./Комисия, също е изпълнено. Той посочва, че има прогресивно развитие на съдебната практика на Съда на Европейските общности, която първоначално е приемала, че сдружение, действащо в качество на представител на категория търговци, не би могло да бъде индивидуално засегнато от иск, накърняващ общите интереси на тази категория предприемачи, впоследствие той е приел, че сдруженията или професионалните организации са директно засегнати от момента, в който са започнали да защитават интересите на своите членове по време на административната процедура и че самите те или техните членове са в положение на конкуренция с получателя или получателите на оспорваната помощ. Това развитие в съдебната практика произхожда от Решение по дело Van der Кооу и др./Комисия, посочено по-горе, което не е определило обективните условия, които трябва да бъдат изпълнени от сдруженията ищци, но което прави допустимостта зависима от конкретните условия при всеки отделен случай. Този по-открит подход се корени в Определение на Съда на Европейските общности от 30 септември 1992 г. по дело Landbouwschap/Комисия (C-295/92, Recueil, стр. I-5003), продължава в Решение по дело CIRFS и др./Комисия, посочено по-горе, и се потвърждава по-късно в Решения на Съда от 19 май 1993 г. по дело Cook/Комисия (C-198/91, Recueil, стр. I-2487) и от 15 юни 1993 г. по дело Matra/Комисия (C-225/91, Recueil, стр. I-3203; вж. също и Решение от 14 ноември 1984 г. по дело Intermills/Комисия, 323/82, Recueil, стр. 3809). Последните две решения се отнасят до правото на всяка от „заинтересованите страни” по смисъла на член 93, параграф 2, включително и на професионалните организации да внасят иск за отмяна.

51. Ищецът смята, че при обстоятелствата на настоящото дело Съдът трябва да приеме иска му за допустим. Той посочва, че в исковата си молба се позовава на становищата, формулирани в рамките на процедурата по член 93, параграф 2 от Договора и по-специално на тези, съдържащи се в писмо до Комисията от 7 юни 1988 г. (приложение 4 към исковата молба), и че в отговора си е дала допълнителни разяснения, целящи да се установи, че членовете му са в директна конкуренция с Hercules. Той също така твърди, че 12 от членовете му

(посочени поименно), които са работили в пристанищата, където се стоварва стоката на Heracles, са загубили пазарен дял, равен на увеличението на износа на Heracles, което представлява обща загуба от 186 млрд. LIT (вж. стр. 23, 26 и бележка под линия 26 от отговора).

52. На последно място ищецът добавя, че би било противно на изискванията за добро правораздаване да се приеме първо, че едно сдружение представя доказателства и защитава интересите на членовете си при една предварителна процедура, за да улесни отношенията с Комисията и после да се изисква от всеки член на сдружението да подава свой собствен иск.

Съображения на Съда

53. Трябва да се прецени също, както е направено по дело T-449/93 (Titan), дали ищецът е пряко и индивидуално засегнат от оспорваното решение. Въпреки че ищецът като сдружение сам не произвежда цимент, трябва да се прецени, че неговите интереси са различни от тези на Titan.

54. Според практиката на Съда на Европейските общности защитаването на общи интереси не е достатъчно да се установи допустимостта на иск за отмяна, внесен от сдружение (вж. Решение на Съда от 14 декември 1962 г. по съединени дела Confédération nationale des producteurs de fruits et légumes и др./Съвет, 16/62 и 17/62, Recueil, стр. 901, 919, 920, Определение на Съда от 11 юли 1979 г. по дело Fédération nationale des producteurs de vins de table et vins de pays/Комисия, 60/7, Recueil, стр. 2429, 2432, и Решение на Съда от 10 юли 1986 г. по дело DEF1/Комисия, 282/85, Recueil, стр. 2469, точки 16 - 18).

55. В това отношение Първоинстанционният съд приема, че ищецът се позовава на факта, че конкурентното положение на някои от неговите членове е било значително нарушено. Той изтъква в своите аргументи, че по време на административната процедура е било установено, че определени интереси на някои от неговите членове са били накърнени.

56. Първоинстанционният съд констатира, че ищецът е изложил в своето становище от 7 юни 1988 г. (вж. приложение 4 към исковата молба), изпратено на Комисията, че накърняването на конкуренцията е станало вследствие на оспорваната помощ като се позовава на таблица 3 (вж. стр. 3), че най-засегнатите предприятия, взети като пример в споменатата таблица 3, е трябвало да замразят някои свои поточни линии и да затворят някои от производствените си единици. Същата тази таблица съдържа данни за съотношението между потенциалния внос от Гръцката република и производството на съседните италиански предприятия. По-точно там се прави сравнение между производството на цимент на дружествата Italcementi, Cementir и Moccia, през 1987 г. с прогнози за потенциалния износ чрез пристанищата Chioggia, Livourne и Naples.

57. По същия начин ищецът твърди в своя отговор (вж. стр. 26, бележка под линия 26), че 12 от неговите членове, установени се в зоната на разтоварване на гръцкия внос, между които фигурират дружествата Cementir, Moccia и Italcementi, са понесли общи загуби от 186 млрд. LIT.

58. Първоинстанционният съд преценява, че като се позовава на тези различни елементи, ищецът по безспорен начин е доказал, че конкурентоспособността на италианския пазар на поне трима от неговите членове е била накърнена от вноса на гръцки цимент, подпомаган от въпросната помощ. Ако е вярно, че ищецът не се е ограничил само да защитава интересите на тези предприятия, след като ги е посочил като пример за опасност, на която е изложено италианското производство на цимент в неговата цялост, то след като ги е посочило като принадлежащи на групата на „най-засегнатите” (стр. 3 на приложение 4 към исковата молба), той се позовава на тяхното индивидуално положение. Следователно исковата молба съдържа отчет на конкурентната позиция на тези предприятия, който ги различава от другите предприятия от същия сектор.

59. От друга страна, трябва да се добави, че ако тези три предприятия, които са участвали в административната процедура с посредничеството на Confindustria и AITEC (вж. приложение 4 към исковата молба), бяха завели иск за отмяна като се позовават на информацията, съдържаща се в иска, посочен по-горе, този иск би бил допустим, тъй като те биха доказали по безспорен начин, както се споменава в приложение 4 към настоящия иск, че тяхното положение на пазара рискува да бъде накърнено чрез помощта, одобрена от решение на Комисията, което би било достатъчно да стане ясно, че те са индивидуално засегнати по смисъла на член 173 от Договора. Що се отнася до въпроса дали те са пряко засегнати, вж. упоменатата точка 41 от настоящото решение.

60. При тези обстоятелства трябва да се приеме, че ищецът е защитава индивидуалните интереси на някои от своите членове и същевременно се е опитвал да защитава тези на целия сектор. За разлика от ищите в делата, посочени в точка 54, ищецът, като внася своя иск, може да се смята, че действа от името на поне трима от своите членове, които, както се вижда от изложените в исковата молба аргументи, сами биха могли да внесат иск и той да бъде допустим. В този случай Съдът приема, че колективният иск, внесен чрез сдружението, има процесуални предимства, тъй като чрез него се избягва внасянето на голямо количество различни искове, насочени срещу едно и също решение, като по този начин не съществува риск член 173 от Договора да бъде заобиколен посредством подобен колективен иск.

61. Трябва да се добави, че ищецът, като защитава интересите на някои от своите членове по време на административната процедура и пред Първоинстанционния съд, действа в съответствие с член 3 от своя устав, който предвижда че той трябва „да защитава техническите и икономическите интереси на търговията по отношение на икономическото развитие на сектора”.

62. От това следва, че ищецът, като е защитава в рамките на процедура в съответствие на член 93, параграф 2 от Договора интересите на някои от членовете си в съответствие с правомощията, които му дава собствения му устав и без съответните страни да са се противопоставили на това и след като е доказал, че членовете му са директно и индивидуално засегнати от дадено решение на Комисията, той трябва да се счита за индивидуално засегнат по смисъла на член 173 от Договора, а не да бъде приравняван към сдружение,

което не е участвало в административната процедура или е защитавало само интереси от общ характер.

63. По отношение на въпроса дали ищецът е пряко засегнат от оспорваното решение, се прави позоваване на точка 41 от настоящото решение. Решението е оставя незасегнати всички последствия от въпросната помощ, въпреки че ищецът е поискал, в интерес на посочените по-горе свои членове, Комисията или да отмени, или да измени оспорваната помощ.

По отношение на допустимостта на иска по дело T-448/93 (BCA и др.)

Аргументи на страните

64. Този иск е внесен от ВСА и три дружества, които са негови членове: Blue Circle, Castle и Rugby. Тези три дружества са първите три основни производители на цимент в Обединеното кралство, на които принадлежи почти цялото производство на цимент. ВСА е наследник на Cement Makers Federation (CMF), което до 1987 г. е търговското сдружение на производителите на цимент от Обединеното кралство, на което тези три предприятия също са били членове. В частност целите на ВСА са „да представлява, съдейства за развитието и да опазва продукцията на цимент и интересите на тези, които работят в този сектор”, както и „да бъде комуникационен канал между членовете на сдружението и... международни организации и съответните техни служби и представители”, и също така „чрез всички възможни средства да подпомага, поддържа или оспорва законови мерки или други подобни във Великобритания и извън нея”, (вж., параграф 3, букви б, з) и и) от Memorandum of Association, приложен към исковата молба).

65. Комисията изказва съмнения по отношение на допустимостта на иска като по дело T-447/93 (вж. точки 43 и 44 по-горе).

66. От друга страна, тя изказва съмнения, че тримата ищци са играли активна роля по време на административната процедура и че тази роля е била достатъчно значителна, след като само ВСА предоставят становище, което на всичкото отгоре се състои от много кратко писмо от 9 юни 1988 г., в което не са споменати имената на предприятията, които ВСА представлява.

67. На второ място, тя твърди, заедно с подкрепата на гръцкото правителство и Heracles, че ищите не са доказали задоволително и недвусмислено с какво помощта, отпусната на Heracles, директно и индивидуално е повлияла на тяхната пазарна позиция, най-вече що се отнася до ВСА, което в качеството си на професионално сдружение не би могло да има собствени интереси, накърнени от тази помощ.

68. Ищите смятат, че техният иск е допустим, тъй като са пряко и индивидуално засегнати от оспорваното решение, както е предвидено в член 173 от Договора и тълкувано от Съда на Европейските общности в Решение по дело Sofaz и др./Комисия, посочено по-горе.

69. Що се отнася до участието им в процедурата, предприятията уверяват, че вече са изразили становищата си по отношение на помощта, отпусната на Hercules, от тяхно име и чрез тяхното сдружение CMF - по време на заседания в присъствието членовете на Комисията лорд Cockfield и г-н Sutherland на 5 септември 1986 г., на г-н Narjes и г-н Sutherland, на 29 септември 1986 г., и на г-н Sutherland, на 6 ноември 1986 г. Те са били първите депозирали жалба срещу оспорваната помощ. Те добавят, че ако Комисията е поискала още на 18 септември 1986 г. информация по отношение на оспорваната помощ от гръцкото правителство, то това е заради информациите, които ищците са Ж предоставили преди това. Ищците се позовават и на писмените становища, които са представили чрез посредничеството на ВСА на 9 юни 1988 г. в отговор на искане на Комисията от 1988 г.

70. Що се отнася до накарняването на техните пазарни позиции, ищците твърдят, че самата Комисията е констатирала, че Hercules, който от 1986 г. осъществява около половината от гръцкия износ на цимент и около 70 % от гръцкия износ на цимент в Обединеното кралство. Освен това оспорваната помощ е направила възможно значително увеличение на обемите на износ от Hercules към Обединеното кралство: от 12 500 тона през 1986 г., износът на Hercules е стигнал до 480 000 тона през 1990 г. (приложение 2 към отговора). Те правят заключение, че тяхната позиция значително е била накарнена от помощта, отпусната на Hercules, и това е влошило много тяхното положение на пазара и то в дългосрочен план. Тези факти се цитират в рамките на процедурата започната от Hercules срещу европейски картел за цимент и напълно потвърждават техния анализ на ефекта от помощта, като показват, че на пазар, какъвто е този на цимента, една малка промяна на обема на вноса има значително влияние върху пазарните цени.

71. По време на заседанието ВСА подчертава, че представлява всички производители на цимент от Обединеното кралство. Ищците уточняват, че Обединеното кралство заради броя и положението на своите пристанища е един от европейските пазари, на които конкуренцията е най-силна по отношение на продажбите на цимент.

72. Ищците добавят, че ако Съдът на Европейските общности е разширил в своето Решение по дело Cook/Комисия, посочено по-горе, условията за допустимост, определени в Решение Sofaz и др./Комисия, посочено по-горе, в смисъл че всеки заинтересуван, който е участвал ефективно в процедура, започната от Комисията на основание на член 93, параграф 2 от Договора, би имал компетентността да започне производство по член 173 от Договора във връзка с решението на Комисията да прекрати процедурата.

73. В дубликата си Комисията се позовава на Решения на Съда на Европейските общности по дело Van der Кооу и др./Комисия и по дело CIRFS и др./Комисия, посочени по-горе, в подкрепа на становището, че ВСА, в качеството си на сдружение от предприятия, няма правото да предяви иск (вж. точка 44 по-горе).

74. Комисията добавя също, че не е имало износ на гръцки цимент към Обединеното кралство преди 1986 г., което прави невъзможно

конкурентоспособността на ищците да е била накърнена в момента, когато помощта е била отпускана.

Съображения на Съда

75. На първо място трябва да се прецени допустимостта на исквете както са били предявени от ищците Blue Circle, Castle и Rugby по отношение на критериите, които са определени по-горе (вж. точки 33 - 37).

76. По отношение на тяхното участие в подготовката на процедурата по член 93, параграф 2, Първоинстанционният съд констатира, че ищците са заявили на базата на своите собствени документи и без да бъдат оспорени от Комисията, че техни представители и тези на СМФ са участвали в заседания заедно с представители на Комисията на 5 и 29 септември, а също и на 6 ноември 1986 г. Заседанието от 5 септември между другото е имало за цел да разгледа помощта, отпусната на гръцките производители посредством облекчаване на техните задължения спрямо националните електрически компании. По време на заседанието на 29 септември 1986 г. предприятията от Обединеното кралство са насочили вниманието към трансформирането в капитал на задълженията на Heracles. Преди заседанието от 6 ноември 1986 г. директорите на предприятията както и представители на СМФ са изготвили меморандум за тази среща, който по-специално съдържа подробен анализ на положението на Heracles преди и след трансформацията на задълженията и всички последствия, които помощта води след себе си.

77. Изправена пред толкова подробна информация, изхождаща от ищците, Комисията не би могла да се ограничи с това да декларира, че е в невъзможност да потвърди или отрече, че подобни заседания са се състояли, защото не е била способна да намери каквито и да е писмени документи от тях (вж. отговора на Комисията от 14 декември 1994 г.), още повече, че писмото на ВСА до Комисията от 9 юни 1988 г. потвърждава, че контакти между „UK cement makers” и Комисията са били осъществявани през 1986 г. При тези обстоятелства Съдът смята, че ищците са участвали в подготовката на процедурата по член 93, параграф 2 от Договора.

78. По тази причина трябва да бъде обсъдено дали ищците са участвали в самата процедура, предвидена в член 93, параграф 2, след като тя е била задействана от Комисията. За тази цел трябва да се разгледа съдържанието на писмото на ищеца ВСА от 9 юни 1988 г. В това писмо от една страна ВСА се позовава на заседанията, на които производителите на цимент от Обединеното кралство (the UK cement makers) са участвали през 1986 г. От друга страна, то отбелязва, че производителите от Обединеното кралство „повтарят” своите възражения. Тъй като въпросите производители са същите, които са участвали в заседанията от 1986 г., сред които фигурират и тримата ищци, са повторили през 1988 г. своите възражения чрез посредничеството на ВСА и следователно трябва да се приеме, че те също са участвали в процедурата по член 93, параграф 2 от Договора.

79. От друга страна, Комисията не може да твърди, както е направила по време на съдебното заседание, че участието на ищците се свежда до един израз, съдържащ твърдението, че помощите, отпускани на Heracles, накърняват

конкуренцията и търговията в Общността. След като те са „повторили“ възраженията си формулирани през 1986 г. те са се позовали съвсем ясно на спора, който са имали с Комисията през 1986 г.

80. Що се отнася до накърняването на позициите им на пазара, Съдът констатира, че трите предприятия, които са основните трима производители на цимент в Обединеното кралство, ясно са определили, че конкурентоспособността им е накърнена от решението на Комисията, доколкото решението значително подсилва финансовото положение на техния гръцки конкурент Heracles и му позволява да изнася в Обединеното кралство на по-конкурентни цени отколкото преди. Първоинстанционният съд смята, че когато трябва да се разгледа въпроса за допустимостта, аргументите на ищите са достатъчни, за да се направи извода, че решението на Комисията би могло да накърни тяхното пазарно положение и следователно ги засяга индивидуално.

81. По отношение на въпроса дали ищите са пряко засегнати от оспорваното решение се прави позоваване на точка 41 от настоящото решение.

82. Тъй като се отнася до един и същи иск, няма нужда да се проучва правото на ищеца ВСА за започва производство (вж. Решение по дело CIRFS и др./Комисия, посочено по-горе, точка 31).

Относно правния интерес на тримата ищци да започнат производство

83. На последно място, Съдът намира за необходимо да разгледа възражението на от Heracles по отношение допустимостта на трите иска, които се позовават според него на нелегитимния характер на ищите, чиито искове имат за цел да защитават предполагаем европейски картел на производители на цимент.

84. В това отношение трябва се да отбележи, че Heracles не е уточнил връзката, съществуваща между тези искове и предполагаемия картел. Тъй като Heracles не е установил, че аргументите му имат отношение към настоящото производство, не може да има основания за заключението, че ищите имат правен интерес за започването на производство. Така да се прибави, че решението на Комисията по отношение съществуването на подобен картел не е станало окончателно, тъй като е предмет на друго производство пред Съда.

85. Следователно трите иска да допустими.

По същество

86. Ищецът Titan се позовава на различни доводи в подкрепа на своя иск за отмяна. Съдът преценява, че трябва да разгледа два от тях, първият от които се отнася до неприложимостта на дерогациите, предвидени в член 92, параграф 2 от Договора, и на общите принципи на член 92, параграф 3, а другият се отнася до неприложимостта на член 92, параграф 3, буква б) от Договора.

87. Ищецът АТЕС се позовава на четири довода в подкрепа на своя иск за отмяна. Съдът счита, че следва да се разгледа, заедно с доводите на Titan, и доводът за нарушение на решение от 1987 г. и за несъобразяване със

задължението да се прецени отражението на дадена помощ върху конкуренцията и търговията в Общността, а също така и с аргументите, които ищецът дава в своя трети довод (нарушение на член 190 от Договора), които се отнасят до предполагаема грешка на Комисията по отношение на съотношението между изнесената продукция и цялостната продукция на Heracles.

88. Ищите ВСА, Blue Circle, Castle и Rugby се позовават на три основни довода в защита на своя иск за отмяна. Трябва най-вече да се разгледат аргументите на ищите по отношение на липсата на счетоводен анализ на помощта в рамките на общия пазар (трета част от първия довод) и на произволния характер на оценката на фактите що се отнася до решението от 1987 г. и до решението Nalkis, отнасящо се до прехвърляне на другите държави-членки на тежестта, създадена от структурния свръхкапацитет на гръцката циментова промишленост (пета част от първи довод).

Доводи и аргументи на страните по дело T-449/93 (Titan)

1. Неприложимост на дерогациите, предвидени в член 92, параграф 2 от Договора и на общите принципи на член 92, параграф 3 от Договора

89. Ищецът твърди, че обръщането на задълженията на Heracles в капитал, осъществено от гръцкото правителство чрез посредничеството на BRO, представлява помощ по смисъла на член 92, параграф 1 от Договора. Тази помощ би била дискриминационна и би накърнила конкуренцията между Heracles и останалите производители, както в Гърция, така и на общия пазар, и би накърнила търговията между държавите-членки.

90. Комисията и Гръцката република признават, че мерките от които се е възползвал Heracles, представляват помощ, които накърнява или рискува да накърни конкуренцията по смисъла на член 92, параграф 1 от Договора.

91. Heracles обаче поставя под съмнение, че въпросната мярка представлява помощ по смисъла на член 92, параграф 1 от Договора, въпреки че твърди, че този въпрос е за него само от теоретично значение. Той приема, че един голям частен кредитор би постъпил точно като BRO и би инвестирал въпросната сума, за да запази цялостната си инвестиция. Тази стратегия е успешна, тъй като гръцкото правителство успява да продаде своя дял в Heracles на дружеството Calcestruzzi и на националната банка.

92. След като обясни, че оспорваната помощ не може да се ползва с нито една от дерогациите, предвидени в член 92, параграф 2 от Договора, ищецът твърди, че Комисията неправилно е тълкувала основните принципи на член 92, параграф 2 от Договора, като не е взела пред вид, че дерогациите, които той предвижда, трябва да бъдат тълкувани строго с цел да се подпомогне доброто функциониране на общия пазар.

93. Ищецът смята, че Комисията не е преценила оспорваната помощ съобразно правните и политически принципи на Общността и че е пропуснала да вземе предвид тази помощ в глобалния контекст на промишлеността и пазара на

цимент в рамките на Общността, както се изисква от член 92, параграф 1 от Договора. По този начин Комисията укрепва неправомерно дадените привилегии на Hercules, още повече, че тя в същото време в рамките на друга процедура е осъдила помощ, дадена на Halkis.

94. Ищецът поддържа, че решението от 1987 г. и условията, които тя поставя, представляват недостатъчна и неадекватна рамка за оценка на оспорваната помощ в рамките на правото на Общността. Тя смята, че Комисията, без да взема под внимание отражението на оспорваната помощ върху конкуренцията и обмена в рамките на Общността, е стигнала до заключение, „че помощта... може да бъде смятана за съвместима” с решението от 1987 г., защото тя се е задоволила, за да оправдае промяната на мнението си от 1987 г., да отбележи, че гръцкото правителство е отговорило на възраженията, формулирани от Комисията.

95. Ищецът твърди в репликата си, че фактът, че рамковият закон е обявен за съвместим с Договора, не освобождавана Комисията от задължението Ж да направи анализ дали намесите на BPO са съвместими с решението от 1987 г. и с Договора. В решението си от 1987 г. Комисията, без да се опитва да установи изчерпателна обща рамка, е изисквала да бъде уведомявана за всеки от по-значимите случаи. От преамбюла на решението е видно, че Комисията си е поставила за задача да прецени дадените случаи според принципите, които тя обикновено прилага по отношение на държавните помощи.

96. Комисията признава, че помощта на Hercules „накърнява или рискува да накърни конкуренцията по смисъл на член 92, параграф 1 от Договора”, но смята, че въпросната помощ би могла да се ползва от дерогацията, предвидена в член 92, параграф 3, буква б) от Договора, тъй като е била предназначена да посрещне един сериозен икономически трус в гръцката икономика и е изпълнявала условията, предвидени в решението от 1987 г., което определя юридическите рамки приложими в подобни случаи. Това решение разрешава общия режим, установен от закон 1386/83 и по този начин разрешава и специфичните мерки, предприети в рамките на споменатия закон, при условие че те отговарят само и единствено на конкретните условия, предвидени в този закон (вж. становището на генералния адвокат г-н Darmon в Решение на Съда от 15 декември 1988 г. по съединени дела Irish Cement/Комисия, 166/86 и 220/86, Recueil, стр. 6473, 6487).

97. Комисията добавя, че самият факт, че въпросната помощ вече е била предоставена преди приемането на решението от 1987 г. и не е прекратена, тъй като при приемането на това решение тя знаела, че законът вече е бил прилаган в миналото. Тя ясно дава указание в решението си на гръцкото правителство, че при всички важни приложения на закона трябва да се отбележи дали са предприети преди или след решението от 1987 г.

98. Гръцкото правителство, като подкрепя Комисията в това отношение, също подчертава, както и Hercules, че решението от 1987 г. представлява юридическа рамка на оспорваното решение и че след като то не е било оспорено, е станало юридически неоспоримо. Решението от 1987 г. приема, че Законът 1386/83 може

да се ползва от дерогациите, предвидени във втората част на член 92, параграф 3, буква б) от Договора в комбинация с протокол № 7.

99. Тя също така твърди, че Комисията е разгледала конкурентоспособността на Heraclès по отношение на основните му европейски конкуренти след като помощта е била приложена. Тя констатира, че след 1985 г. пазарите, на които Heraclès е присъствал в трети страни, сериозно са се свили и следователно Heraclès започва да търси нови пазари. От друга страна, тя е констатирала, че по отношение на цялостния гръцки експорт на цимент за Италия Heraclès държи малка част, по-точно 34 %, като останалата част се държи предимно от Titan. Гръцкото правителство смята, че възражението за липса на анализ на конкурентоспособността на Heraclès спрямо останалите производители, е неоснователно.

100. Гръцката република добавя, че от параграф 5 от част 5 от преамбюла на решението от 1987 г., рискът за накърняване на пазара на цимент в Общността е бил взет под внимание в рамките на това решение.

101. Heraclès изтъква, че Комисията е установила в рамките на процедура насрочена срещу европейски картел на производители на цимент, че неговият износ представлява основна опасност за тези европейски производители и „рисува“ да създаде пазар на цимент в Общността, който дотогава не е съществувал. Съществуването на търговия между държавите-членки е предварително условие за приложимостта на член 92 от Договора. Heraclès заключава, че докато липсва търговия в Общността, член 92 от Договора е неприложим. Той добавя, че гръцкият износ на цимент към други държави-членки е започнал едва през 1986 г.

102. Комисията изтъква в своята дуплика, че решението от 1987 г. след като разрешава общия режим на помощ с мотива, че той е предназначен да посрещне сериозни трусове в икономиката на някоя държава-членка, силно ограничава своето право да прави преценки по отношение на специфичните помощи. Въпреки това тя би преценила дали помощта е свързана с план за реструктуриране, ако Heraclès бе увеличил производствения си капацитет и дали той смята да поеме някое от губещите предприятия като по този начин увеличи производствения си капацитет и накърни конкуренцията. По този начин тя в достатъчна степен е преценила ефекта от помощта върху конкуренцията в Общността.

2. Неприложимостта на член 92, параграф 3, буква б) от Договора

103. Ищецът изтъква, че противно на това което се твърди в оспорваното решение дерогацията, предвидена член 92, параграф 3, буква б) от Договора, не е приложима по отношение на въпросните помощи. В своето твърдение ищецът повтаря, че Комисията не е могла да пренебрегне задължението си да прецени съвместимостта на въпросната помощ със самия договор като се позовава единствено на решението от 1987 г. Това решение е прието по-късно от отпускането на самата помощ. Комисията е задължена да прецени съвместимостта на помощта с Договора в момента на нейното отпускане и в юридическите рамки, съществуващи по същото време. Следователно решението

от 1987 г. не би могло да бъде основа за преценката, която Комисията е следвало да направи. На последно място ищецът повтаря, че в решението си по дело Halkis Комисията е стигнала до решение, различно по съдържание от оспорваното решение.

104. Комисията поддържа становището си, че въпросната помощ е могла да се ползва от дерогацията, предвидена в член 92, параграф 3, буква б) от Договора, след като изпълнява условията, предвидени в решението Ж от 1987 г., разрешаващо общия режим и включително проверките за несъвместимост на помощта.

105. В решението Halkis Комисията, също както и встъпилите страни, подчертава, че фактите, довели до това решение, са различни от тези в сегашния случай.

106. В отговорите си на въпросите на Първоинстанционния съд Комисията повтаря, че при приемането на решението от 1987 г. тя не е извършила преценка на съвместимостта с общия пазар на специфичните помощи, които са били вече отпуснати към тази дата, но си е запазила правото да извърши тази преценка в решението, което е трябвало да вземе по отношение на индивидуалните помощи, които е трябвало да бъдат отпуснати по-късно съобразно решението от 1987 г. Тя също така изразява мнението, че когато става дума за приложението на режим, одобрен предварително на базата на член 92, параграф 3, буква б) от Договора, единственото задължение на Комисията е да провери дали помощта отговаря на условията, при които този режим е бил одобрен. Комисията изтъква още, че при приключване на процедурата не е била задължена да преценява отражението на помощта върху търговията в Общността и конкуренцията, след като тази преценка вече е била направена не само при приемането на решението от 1987 г., но и при откриването на процедурата. Спазването на условията, предвидени в това решение, са имали за цел именно да помогнат въпросната помощ да бъде обявена за съвместима с общия пазар, въпреки че накърнява търговията и конкуренцията. Именно за това тя се е ограничила в решението си да прекрати процедурата единствено с проверка дали условията Ж, предвидени в решението от 1987 г. са били изпълнени.

Доводи и аргументи на страните по дело T-447/93 (АТЕС)

1. Нарушаване на решението от 1987 г. в смисъл, че Комисията не е преценила отражението на помощта върху конкуренцията и търговията в Общността

107. Ищецът поддържа твърдението, че решението от 1987 г. предвижда задължение на Комисията да прецени дали помощите, отпуснати въз основа на Закон 1386/83, накърняват търговията в Общността. Тя смята, че Комисията би трябвало да определи отражението на тази помощ върху конкурентоспособността на Heracles по отношение на останалите производители на цимент в Общността, вместо да основава своето решение единствено върху интереса на Гръцката република, която предоставя въпросната помощ.

108. Ищецът набляга на факта, че в решението си от 1987 г. Комисията е изходила от идеята, че прилагането му по отношение на индивидуалните помощи не трябва да засилва конкурентоспособността на предприятията, които са се ползвали от тях по отношение на предприятия в други държави-членки. Въпреки че приложението на решението от 1987 г. по отношение на помощта, отпусната на Heracles, е направило точно това – засилило е конкурентоспособността му в сравнение с италианските предприятия.

109. Комисията изтъква, че след като помощта на Heracles е била отпусната в съгласие с предварително одобрен режим на помощи, единственото Ж задължение е било да провери дали въпросната помощ изпълнява условията, предвидени в член 1 от решението от 1987 г. Следователно тя е трябвало единствено да внимава да не би Heracles да се намира в по-силна конкурентна позиция, отколкото би била позицията му ако трудностите, довели до решението от 1987 г., не са съществували. Тя смята, че много точно е изпълнила тази задача, което личи от оспорваното решение.

110. Ищецът смята, че Комисията не би могла да претендира, че е дала преценка на валидността на оспорваното решение като се е ръководела единствено от решение от 1987 г., след като в момента на отпускане на помощта през 1986 г. това решение не е съществувало. В своя отговор тя уточнява, че задължението на Комисията да оцени отражението на дадена помощ произхожда единствено от член 92 от Договора. Тя добавя, че ако в иска си тя е търсила основание за това задължение в решението от 1987 г., то е само в случай, че Първоинстанционният съд реши, че това решение представлява единствената правна рамка, в която би трябвало да бъде преценявана законността на оспорваната помощ. Първоинстанционният съд констатира, че по този начин ищецът е добавил към своя аргумент, целящ установяване на пропуск от страна на Комисията, един допълнителен аргумент, доказващ задължението на Комисията да предприеме дадени мерки.

2. Неправилният характер на преценката на Комисията по отношение на връзката между изнесената продукция и общата продукция на Heracles, и на гръцките производители от една страна, и на другите производители, от друга страна

111. Ищецът поддържа тезата, че оспорваното решение се базира върху неточни твърдения, които не дават възможност на Съда да контролира законността на мотивите си. В действителност тези твърдения се базират върху елементи, които не отговарят на тези, посочени в решението за откриване на процедура. Комисията се е базира единствено върху твърденията (които са всъщност недостатъчни) на гръцкото правителство. Проучването, извършено от Комисията, според ищеца съдържа грешка при преценката и недостатъчна мотивация, дължащи се на факта, че тя не е взела под внимание това, че гръцките производители и в частност Heracles, изнасят около 50 % от своята продукция, докато производителите от другите държави-членки изнасят само от 5 до 10 %.

112. Комисията не смята за основателни тези аргументи на ищеца по настоящото дело и набляга на факта, че обемът на износа на гръцките

производители винаги е бил голям. Тя добавя, че този факт не бива да се взема под внимание в рамките на решение за приложение на общ режим, одобрен предварително.

Доводи и аргументи на страните по дело T-448/93 (BCA и др.)

1. Нарушение на член 93, параграф 2 от Договора от страна на Комисията, която не е взела под внимание съвместимостта на помощта с общия пазар

113. Ищецът изтъква, че Комисията неправилно е преценила, че съвместимостта на споменатата помощ с общия пазар произхожда автоматично от съвместимостта Ж с решението от 1987 г. В действителност решението от 1987 г. е било прието в контекста на една много специфична икономическа ситуация. Фактът, че за времето си то е било оправдано, не може да послужи за основание да бъдат одобрявани всички отпуснати по-късно помощи. Като се има предвид подобряването на положението на гръцката икономика, Комисията сама е поискала постепенното отпадане на някои помощи за експорт, а след това и отмяната им преди м. януари 1990 г. (вж. Решение 86/614/ЕИО на Комисията от 16 декември 1986 г. за изменение на Решение 85/594/ЕИО на Комисията, разрешаващо на Гърция да предприеме известни мерки за подпомагане на основание на член 108, параграф 3 от Договора за ЕИО, ОВ L 357, стр. 28).

114. Ищите обръщат внимание на факта, че има голямо противоречие между съдържанието на съобщението относно откриването на процедурата и това на оспорваното решение. В първото Комисията изхожда от идеята, че съвместимостта на помощта не трябва да се преценява единствено във връзка с решението от 1987 г., но също така и по отношение на контекста на Общността поне в по-крупните случаи, за които се изисква нотификация.

115. Комисията се позовава на първо място на аргументацията, която ищите са използвали при друг свой довод в смисъл, че преценката на помощта трябва да става като се вземат предвид условията, които са съществували по времето, когато тя е била отпусната. В това отношение Комисията обръща внимание, че пазарите, към които гръцките производители традиционно са изнасяли, са били предимно в Средния Изток, Северна Африка и Съединените американски щати. И само след рухването на тези пазари след 1985 г. гръцките производители на цимент са започнали да търсят реализация на пазара на Общността. Преди този период на практика не е съществувал обмен между Гръцката република и Общността.

116. Комисията смята, че като се има предвид факта, че отпуснатата помощ на Heraclès е била в изпълнение на предварително одобрен режим, единственото Ж задължение е било да провери дали оспорваната помощ отговаря на условията, предвидени в решението от 1987 г. Тъй като помощта е изпълнявала тези условия, тя е могла да се ползва от дерогацията, предвидена в член 92, параграф 3, буква б) от Договора.

2. Неправилна преценка на фактите в светлината на решението от 1987 г. и дискриминационния характер на оспорваното решение по отношение на решението Halkis, що се отнася то прехвърлянето на тежестта от последиците на

структурните свръхвъзможности на гръцката циментова промишленост към останали държави-членки

117. Ищците поддържат тезата, че Комисията е направила явна в оценяването на фактите като не се е уверила дали конкуренцията не се нарушава от помощта, дадена на Hercules, както го изисква решението от 1987 г.

118. Ищците твърдят, че гръцкият износ на цимент към другите държави-членки се е увеличил значително между 1986 и 1990 г. Те смятат, че оспорваното решение е изместило към другите държави-членки тежестта, която произхожда от структурните свръхвъзможности на гръцката циментова промишленост, докато решението от 1987 г. е имало за цел именно да предотврати подобен резултат. Те подчертават между другото, че в решението Halkis Комисията е констатирала, че подобни помощи са несъвместими с общия пазар.

119. По време на заседанието ищците добавиха, че географското положение на Обединеното кралство го прави особено уязвимо на вноса на цимент с кораби.

120. Комисията, поддържана от встъпилите страни, отхвърля тези твърдения. Тя уточнява различните особености на гръцкия пазар на цимент, върху които е основала своите решения, и припомня, че има право да взема решения в тази област и това право може да бъде оспорено единствено при очевидна грешка.

121. На последно място Комисията повтаря, че увеличението на гръцкия износ на цимент към Общността се дължи най-вече на срива сред 1985 г., на традиционните пазари на гръцките производители и по-точно Средния изток, Северна Африка и Съединените американски щати. Положението на Hercules в това отношение не може да бъде различно от това на останалите производители, освен че оспорваната помощ му е позволила да се стабилизира финансово и така да се възползва от възможностите, които пазарът дава по същия начин, по който това са сторили неговите гръцки конкуренти.

Съображения на Съда

122. Съдът смята, че Hercules не би могъл в качеството си на встъпила страна да поставя под съмнение, че въпросната мярка в сегашното дело представлява помощ по смисъла на Договора. Встъпилата страна приема спора в състоянието, в което той се намира в момента на своето встъпване и съгласно член 93, параграф 4 от Процедурния правилник на Съда на Европейските общности, приложим към встъпването на Hercules, преди настоящите дела да бъдат постъпят в Първоинстанционния съд. В случая Съдът трябва да констатира, че оспорваното решение се основава на констатацията, че въпросната мярка представлява помощ по смисъла на Договора и че по тази точка страните не са направили възражение. Следователно, като поддържа, че условията за приложение на член 92 не са изпълнени, Hercules изменя рамките на спора, определен с исковата молба и мемоара на защитата, като пренебрегва член 93, параграф 4 от Процедурния правилник на Съда на Европейските общности. От тук следва, че този довод трябва да бъде считан за недопустим.

123. По същество Съдът констатира, че всички ищци поддържат, че Комисията не е могла да прецени съвместимостта на въпросната помощ с Договора и се е задоволила само да види дали тя изпълнява условията, предвидени от решението от 1987 г., което обявява за съвместими с Договора режима на помощи, установен от Закон 1386/83, на базата на която тя е била отпусната. Според ответниците Комисията би трябвало да извърши специфичен преглед на съвместимостта на въпросната помощ с общия пазар. Следователно трябва първо да се определи приложното поле на решението от 1987 г. и да се провери след това дали оспореното решение не се съобразява с решението от 1987 г. и с предвиденото в член 92 от Договора.

Приложното поле на решението от 1987 г.

124. Съдът констатира, че в решението от 1987 г. Комисията е одобрила прилагането на Закон 1386/83 с мотива, че той изпълнява условията на втората част на член 92, параграф 3, буква б) от Договора, в светлината на протокол № 7, след като той е имал за цел да преодолее сериозни сътресения в икономиката на Гръцката република. След като е преценила икономическата ситуация на тази държава-членка, Комисията е подчертала, че индивидуалните намеси на BRO са осъществени въз основа на този закон спрямо 45 предприятия, от които 23 (между които фигурира и Heracles), които не са били поставени в ликвидация, представляват около 20 % от промишления потенциал на Гръцката република. Следователно решението признава, че операциите на BRO са могли в общи линии да доведат до преодоляване на упоменатите сътресения.

125. Трябва също така да се отбележи, че решението от 1987 г., дори да е одобрило влизането в действие на Закон 1386/83, не е одобрило всички индивидуални интервенции на BRO. Чрез член 1, параграф 2, буква а) от решението си Комисията е поставила за влизането в сила на закон 1386/83 следното условие:

„Гръцкото правителство ще информира за всеки индивидуален случай на интервенция в предприятията, засегнати от закона, които имат 300 или повече работници в нечувствителните сектори или 100 и повече работници в чувствителните сектори.”

126. В преамбюла на решението си Комисията оправдава използването на това „условие” с обяснението, че „при едно решение, разрешаващо общ режим на държавни помощи, Комисията има правомощия да налага условия, които произлизат от нейната преценка на режима, включително задължения да се информира за важни индивидуални случаи в тази област, за да могат те да бъдат преценявани що се отнася до тяхното отражение върху търговията и конкуренцията в Общността. В това отношение Комисията трябва да държи сметка за политиката на Общността. Това произлиза от решението на Съда по дело... Filir Morit срещу Комисията, в което Съдът много точно е отбелязал..., че преценките, които изисква прилагането на дерогациите, предвидени в член 92, параграф 3, буква а), б) и в), трябва да се осъществяват в контекста на Общността” (част V, точка 4 от решението от 1987 г.).

127. Съдът преценява, че от условието за информиране и от своите обяснения Комисията явно е преценила, че за случаите, които надвишават праговете, установени от решението от 1987 г., констатацията за сериозни сътресения в гръцката икономика не може сама по себе си да легитимира въпросната помощ. Без да поставя под съмнение за в бъдеще съществуването на общ режим на помощ, одобрен заради сериозните сътресения, на които е била подложена гръцката икономика, Комисията е преценила, че значителните намеси, осъществени от ВРО, би трябвало да бъдат подчинени на специфичен преглед, отнасящ се до въпроса от една страна дали отпускането на помощ би изпълнило условията, предвидени от решение от 1987 г., и от друга страна, дали резултатът би бил, че някои от засегнатите предприятия ще се окажат „по отношение на други подобни производства в други държави-членки в по-силна конкурентна позиция, отколкото би била тяхната, ако затрудненията не биха съществували” (вж. част V от решението). Фактът, че Комисията смята, че е длъжна да преценява ефекта на помощите, отпуснати от ВРО, за търговията в Общността, се доказва чрез позоваването в решението (част V) на решение по дело Philip Morris/Комисия, в което Съдът на Европейските общности е одобрил факта, че Комисията е извършила подобен преглед (точки 11 и 12 от посоченото решение). Съдът заключава, че необходимостта от подобно изследване, предвидено в решението от 1987 г., съпада с предвиденото в член 92 от Договора, което като правило за конкуренция има за цел да попречи принципно на отпускането на помощи от държавата, за да не се накърнява конкуренцията и търговията в Общността.

128. От казаното по-горе следва, че Комисията сама е преценила в решението си от 1987 г., че втората част на член 92, параграф 3, буква б) от Договора би могла да изисква според обстоятелствата, при които режима на помощи е бил одобрен, специфично изследване на съвместимостта на индивидуалните помощи, което да надхвърля обичайната констатация за съществуване на сериозен трус на икономиката на засегнатата държава-членка. В случая Комисията е изложила, че съществуването на сериозен трус в гръцката икономика не стига, за да се стигне до извода, че значителните индивидуални помощи, отпуснати в съответствие със Закон 1386/83, са били съвместими с втората част на член 92, параграф 3, буква б) от Договора.

129. От това следва, че за помощите, които надминават праговете, предвидени в решение от 1987 г., задължението за информиране дори и след отпускането на дадената помощ трябва да се тълкува като възражение срещу одобрението, съдържащо се в самото решение, от същия вид, определен в Решение на Съда на Европейските общности от 5 октомври 1994 г. по дело Италия/Комисия (С-47/91, Recueil, стр. I-4635, точки 21 и 22), докато за помощите, които не са толкова значителни, това решение трябва да се интерпретира като окончателно разрешение на помощите, отпуснати на базата на разрешен общ режим. Следователно Комисията не би могла да твърди, че решението Ж одобрява всички отпуснати помощи на базата на Закон 1386/83, както е бил случая с делата Irish Cement/Комисия, посочени по-горе. В тези дела режимът на регионални помощи е получил цялостно одобрение от Комисията, без тя да иска информация за по-значителните случаи, нито да формулира резерви що се отнася до одобрението на тези случаи. Самият режим е обект на проучване, предвиден в член 93, параграф 1 от Договора и одобрен на тази база, така че

мерките за изпълнението му не би трябвало да подлежат на допълнителна информация или преглед от страна на Комисията, за разлика от настоящия случай.

130. Относно факта, че специфичната намеса на BRO в полза на Heracles вече е била налична преди приемането на решението от 1987 г., трябва да се напомни, че Комисията е знаела за тези обстоятелства в момента в който е приела своето решение (вж. телекса Ж от 18 септември 1986 г.). В това отношение Комисията изразява съжаление в оспорваното решение, че гръцкото правителство „не е уведомило за този значителен случай на приложение на Закон 1386/83 в полза на Heracles”. Тя подчертава напълно основателно, че през 1987 г. не е извършила преглед на специфичните помощи, които вече са били отпуснати, но си е запазила правото да извърши този преглед в момента, в който е получила информация за индивидуалните помощи в изпълнение на задължението за уведомяване, отбелязано в решението от 1987 г. Това тълкуване на решението се потвърждава от текста на нейния член 1, параграф 2, според който поставените в него условия се прилагат в „спрямо всички намеси на BRO”, което показва, че Комисията е искала, що се отнася до вече отпуснатите помощи, да получи една последваща информация с цел „те да бъдат преценени от гледна точка на тяхното отражение върху търговията и конкуренцията в Общността” (вж. част V от решението от 1987 г.). От това следва, че помощта, отпусната на Heracles, дори да предшества решението от 1987 г., е предмет на задължението, изложено в член 1, параграф 2, буква а) от въпросното решение.

131. Трябва да се добави, че в това отношение в защитната теза на Комисията се долавят противоречия. И действително тя обяснява от една страна, в отговорите си на въпросите, поставени от Първоинстанционния съд, че не е проучила през 1987 г. съвместимостта на предварително отпуснатите специфични помощи с общия пазар, и си е запазила правото да ги изследва, след като бъде уведомена за тези помощи съгласно член 1, параграф 2, буква а) от решението от 1987 г. От друга страна, същевременно с това тя изтъква, че след като става дума за случай на приложение на режим, предварително одобрен на базата на член 92, параграф 3, буква б) от Договора, нейното единствено задължение е да провери дали въпросната помощ е била отпусната според условията за одобрение на споменатия режим с мотива, че съвместимостта с общия пазар вече е била одобрена в рамките на решението от 1987 г. По отношение на проучването на тези условия тя добавя, че единственото условие, което е трябвало да бъде изследвано, е това дали има или не увеличение на производствения капацитет, защото ако няма подобно увеличение, всякакъв ефект върху общия пазар би бил изключен.

132. На последно място Съдът отбелязва, че противно на твърденията на гръцкото правителство (вж. точка 100 по-горе), точка V от решението от 1987 г. не съдържа никаква оценка на пазара на цимент на Общността.

Оспорваното решение

133. Съдът констатира, че в оспорваното решение Комисията е припомнила, че е била изисквана информация за важните индивидуални случаи, „така че те да могат да бъдат преценени от гледна точка на тяхното отражение върху

търговията и конкуренцията в Общността”. Но трябва да се отбележи факта, че в оспорваното решение Комисията се е задоволила да разгледа последствията на помощта на територията на Гърция като се е позовавала на отговора на гръцкото правителство на първоначалните възражения, формулирани от Комисията.

134. От тук следва, че оспорваното решение крие в себе си противоречия по отношение на мотивите за тази точка (вж. в този смисъл Решение на Съда на Европейските общности от 14 септември 1994 г. по дело Испания/Комисия, С-278/92, С-279/92 и С-280/92, Recueil, стр. I-4103).

135. Освен това Съдът посочва, че Комисията се е ограничила с констатация, че въпросната помощ изпълнява условията на решението от 1987 г., и по-специално по отношение на увеличението на капацитета на продукцията и оздравяването на предприятието. Ако тези елементи е трябвало да бъдат взети под внимание, за да се прецени съвместимостта на помощта с общия пазар, те се явяват недостатъчни, за да се стигне до заключение в това отношение, след като решението от 1987 г. изисква Комисията да проучи също така в каква степен конкуренцията би могла да бъде накърнена, в случай че търговията в Общността бъде засегната. Такова изследване въобще не е направено от Комисията, както впрочем тя самата го признава.

136. Що се отнася до възражението на гръцкото правителство, според което аргументът на ищците пренебрегва Протокол № 7, който предвижда, че „в случая на приложение на членове 92 и 93 от Договора за ЕИО трябва да се вземат под внимание целите за икономическо развитие и покачване на жизненото равнище на населението”, трябва да се отбележи, че това изискване не представлява изключение от членове 92 и 93 от Договора, но единствено налага задължение за Комисията да вземе под внимание при преценка на ефектите на дадена помощ на определено гръцко предприятие целите, изложени в този протокол. Той в никакъв случай не я освобождава от задължението да извърши проучванията, предвидени в членове 92 и 93 от Договора, в частност да проучи отражението на помощта върху търговията и конкуренцията в Общността.

137. От това следва, че Комисията е пренебрегнала обхвата на нейното задължение, съгласно решението от 1987 г. и член 92 от Договора, а именно да прецени дали въпросната помощ не накърнява конкуренцията и дали засяга търговията в Общността. Следователно, оспорваното решение съдържа в себе си неправилно прилагане на правото, което е накарало Комисията да извърши непълно проучване на въпросната помощ (вж. Решение на Първоинстанционния съд от 24 януари 1992 г. по дело La Cinq/Комисия, T-44/90, Recueil, стр. II-1, точки 62, 83 и 95).

Отражението на помощта върху конкуренцията и търговията в Общността

138. Първоинстанционният съд отбелязва, че Комисията и встъпилите страни изтъкват, че през 1986 г. не е съществувал обмен на цимент между Гръцката република и останалите държави-членки и че следователно търговията в Общността не би могла да бъде накърнена от оспорваната помощ. Съдът

констатира, че този аргумент представлява средство на защитата, което трябва да бъде разгледано, защото неправилното прилагане на правото, извършено от Комисията и нейните последици що се отнася до изследването на отражението на помощите върху конкуренцията и търговията в Общността не биха могли да доведат до отмяна на оспорваното решение, ако се окаже, че подобно изследване е било ненужно поради конкретната ситуация в сектора на цимента.

139. В това отношение трябва да се отбележи, че аргументът на Комисията се основава на пазарното положение в сектора на цимента в момента на отпускане на помощта. Въпреки това вече е било възможно да се предвиди, че в това време гръцкият износ на цимент е бил насочен към някои други държави-членки. Традиционните пазари за износ на гръцките производители са изпаднали в криза и това неминуемо би довело до значително увеличение на вече съществуващата търговия в Общността. Приложение 1 към изявлението при встъпване на Hercules показва, че през 1986 г. той вече е бил започнал да изнася цимент в другите държави-членки на Общността. Това се потвърждава в решението Halkis (част IV).

140. При тези обстоятелства Комисията е била задължена да проучи отраженията, които тази помощ би могла да окаже върху търговията и конкуренцията в Общността.

141. Въпреки това от оспорваното решение е видно, че Комисията не е извършила проучване на предвидимите последствия върху търговията и конкуренцията в Общността в момента на предоставяне на помощта. Тя също така не е проучила реалните ефекти на помощта, които би следвало да вземе под внимание, тъй като е извършила съпоставка за съвместимостта с Договора пет години след изплащането на тази помощ.

142. В светлината на изложените по-горе съображения Съдът констатира, че Комисията неправилно е приложила правото като е пропуснала да проучи отражението на въпросната помощ върху конкуренцията и търговията в Общността (вж. Решение по дело La Cinq/Комисия, посочено по-горе, точки от 94, 95 и 96).

143. Следователно, без да е необходимо да се разглеждат останалите доводи и да се извършват проучванията, поискани от ищците, оспорваното решение трябва да се анулира.

По съдебните разноски

144. Съгласно член 87, параграф 2 от Процедурния правилник на Съда загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане. Тъй като Комисията е загубила делото, тя се осъжда да заплати собствените си съдебни разноски, както и тези, направени от ищците, с изключение на разноските за тяхното встъпване. Встъпилите страни трябва да понесат собствените си съдебни разноски, както и разноските на ищците при тяхното встъпване.

По изложените съображения Първоинстанционният съд (първи разширен състав) реши:

1. Отменя Решението от 1 август 1991 г., съдържащо се в Съобщение 92/С 1/03 на Комисията съгласно член 93, параграф 2 от Договора за ЕИО до другите държави-членки и до заинтересованите страни относно отпускането на помощ на Heracles General Cement Company, Гърция, публикувано в *Официален вестник на Европейските общности* на 4 януари 1992 г.

2. Осъжда Комисията да заплати собствените си съдебни разноски и да заплати разноските на ищците, с изключение на тези, възникнали вследствие на тяхното встъпване.

3. Осъжда встъпилите страни да заплатят собствените си разноски, както и разноските на ищците, с изключение на тези, възникнали вследствие на тяхното встъпване.

Подписи

Произнесено в открито съдебно заседание в Люксембург на 6 юли 1995 година.

Подписи